

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 80.795 van 9 juni 1999

A. 74.243/VI-13.858

In zake : **GILBERT** Jean,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Marc BOUILLON, advocaat,
rue Daoust 38
5500 Dinant,

tegen :

de Provincie Namen.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 2 mei 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean GILBERT de nietigverklaring vordert van het besluit d.d. 6 maart 1997 waarbij de bestendige deputatie van de provincieraad van Namen hem bij wijze van tuchtstraf een inhouding van wedde van 20 percent heeft opgelegd van 1 april tot 30 juni 1997;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur - afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 1 december 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 april 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 2 juni 1999;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. M. MOUSSEBOIS, loco Mr. BOUILLON, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. S. SOMERS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur - afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker hoofdingenieur-directeur is bij de dienst Gebouwen van de provincie Namen; dat eerste adviseur WILLEMART, die belast was met een informatie-opdracht naar het besturen van de dienst, naar aanleiding van briefwisseling tussen verzoeker en hemzelf, op 19 november 1996 aan de dienst Algemeen Bestuur heeft laten weten dat verzoeker blijkbaar moeilijkheden ondervond om zijn dienst te leiden en vaak afwezig was; dat hij, in een verslag van 26 november 1996, waarvan verzoeker dadelijk kennis heeft genomen, gewag heeft gemaakt van een gesprek dat hij op 25 november 1996 met verzoeker had gehad en waarin deze, onder invloed van de drank, "niet in staat bleek een gewoon gesprek te voeren"; dat hij op 27 november 1996

een nieuw verslag heeft opgemaakt betreffende verzoeker en daarin aan de dienst Algemeen Bestuur heeft voorgesteld de zaak met het oog op een tuchtrechtelijke vervolging bij de bestendige deputatie aanhangig te maken; dat ook de dienst Algemeen Bestuur een verslag heeft opgemaakt; dat verzoeker bij brief van 13 december 1996 opgeroepen is om voor de bestendige deputatie te verschijnen om daar op 23 januari 1997 te worden gehoord in verband met de volgende tenlasteleggingen :

- " - geregeld niet komen opdagen op vergaderingen (4e commissie, vergaderingen in het kader van de begroting) betreffende het besturen van uw dienst;
- onder invloed van de drank niet in staat zijn geweest een gewoon gesprek te voeren met de heer WILLEMART, tijdens diens bezoek in uw kantoor op 25 november 1996;
- moeilijkheden te ondervinden bij het besturen van uw dienst;"

dat verzoeker tijdens zijn verhoor op 23 januari 1997 de eerste en de derde van de voornoemde tenlasteleggingen heeft betwist en de tweede heeft toegegeven, maar aangegeven heeft dat hij, toen de feiten zich hebben voorgedaan, een zenuwinzinking had en onder doktersbehandeling was; dat de bestendige deputatie op 6 maart 1997 het bestreden besluit heeft uitgevaardigd waarbij aan verzoeker bij wijze van tuchtstraf een inhouding van wedde van 20 percent is opgelegd voor de periode van 1 april tot 30 juni 1997; dat dit besluit bij een ter post aangetekende brief van 17 maart 1997 ter kennis van verzoeker is gebracht; dat dit besluit als volgt gemotiveerd is :

"(...)

AANGEZIEN uit de verklaringen van de comparant en zijn raadsman blijkt dat :

1. de heer GILBERT de vergaderingen in het kader van de begrotingen 95 en 96 niet heeft bijgewoond omdat hij toen met vakantie was;
2. de heer GILBERT de vergadering d.d. 3 oktober 1996 van de 4e commissie niet heeft bijgewoond omdat hij diezelfde dag om 16 uur heeft deelgenomen aan een vergadering van de Via contrôle te Luik; hij heeft zich daarvoor overigens vooraf geëxcuseerd

- bij de voorzitter van de commissie in kwestie en bij de secretaresse van de heer WILLEMART;
3. het verslag over het bezoek d.d. 25 november 1996 van eerste directeur WILLEMART niet wordt betwist en de heer GILBERT zich ertoe verbindt dat zulke feiten zich niet meer zullen voordoen;
 4. de tenlastelegging waarin beweerd wordt dat de betrokkene moeilijkheden ondervindt om zijn dienst te besturen, op geen enkel precies feit berust.

Geen enkel antwoord van de heer GILBERT op de vragen van de heer WILLEMART over het besturen van zijn dienst heeft aanleiding gegeven tot opmerkingen, zodat die antwoorden dan ook als bevredigend moeten worden beschouwd.

De heer GILBERT stelt dat dit feit hem ten laste is gelegd om gewicht te geven aan een dossier dat samengesteld is naar aanleiding van een alleenstaand feit;

AANGEZIEN in het kader van deze procedure niet behoort te worden verwezen naar het niet bijwonen van de vergaderingen in het kader van de begrotingen 95 en 96;

AANGEZIEN het feit alleen dat de heer GILBERT de voorzitter van de 4e commissie en de secretaresse van de eerste directeur ervan verwittigd heeft dat hij de vergadering van 3 oktober 1996 niet zou bijwonen geen rechtvaardiging is voor het feit dat hij zich niet heeft gehouden aan het uitdrukkelijk bevel dat de heer WILLEMART hem voordien had gegeven;

AANGEZIEN de niet betwiste feiten die zich op 25 november 1996 hebben voorgedaan des te erger zijn door de plaats die de heer GILBERT in de hiërarchie bekleedt;

AANGEZIEN ondanks de te algemene bewoordingen van de tenlastelegging betreffende de moeilijkheden bij het besturen van de dienst, uit het dossier blijkt dat de betrokkene niet altijd de noodzakelijke maatregelen heeft getroffen om de activiteiten van zijn dienst te beheersen; dat die tenlastelegging niet in aanmerking is genomen ter staving van een te zwak dossier;

AANGEZIEN het gedrag van de heer GILBERT dient te worden bestraft (...);

Overwegende dat verzoeker een middel, het eerste van zijn verzoekschrift, ontleent "aan schending van de artikelen 2, 3 en 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de

bestuurshandelingen" en aan een "kennelijk onredelijke beoordeling" van de feiten die tot de tuchtstraf hebben geleid; dat hij immers uiteenzet dat :

- 1° de bestreden beslissing steunt op de onjuiste en bestreden bewering "dat hij zich niet heeft gehouden aan het uitdrukkelijk bevel dat de heer WILLEMART hem voordien had gegeven" om de vergadering van 3 oktober 1996 van de 4e commissie bij te wonen, aangezien geenszins uit het dossier blijkt dat hem vóór die vergadering zulk een uitdrukkelijk bevel was gegeven, terwijl de omstandigheid dat eerste adviseur WILLEMART niet heeft geantwoord op zijn brief van 8 oktober 1996, waarin hij die afwezigheid heeft gewettigd, erop wijst dat zijn uitleg als bevredigend is beschouwd;
- 2° in de bestreden beslissing ten onrechte wordt beweerd dat "ondanks de te algemene bewoordingen van de tenlastelegging betreffende de moeilijkheden bij het besturen van de dienst, uit het dossier blijkt dat de betrokkene niet altijd de noodzakelijke maatregelen heeft getroffen om de activiteiten van zijn dienst te beheersen", aangezien "geen enkel stuk in het dossier grond oplevert voor (die) tenlastelegging;"
- 3° daaruit volgt dat de bestreden beslissing, waarin niet op passende wijze op de door hem ingediende nota wordt geantwoord en waarin de concrete en precieze gegevens waarop ze steunt niet zijn aangegeven, niet ten genoegen van recht uitdrukkelijk is gemotiveerd;
- 4° daaruit volgt dat de Raad van State een "kennelijk onredelijke beoordeling" dient af te keuren;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het in casu niet om een rechtsprekende beslissing gaat maar om een bestuurlijke beslissing, dat de overheid die deze beslissing heeft genomen er

bijgevolg niet toe gehouden was de middelen van verzoeker één na één te weerleggen en dat in casu in de bestreden beslissing "op een niet dubbelzinnige, afdoende en voldoende wijze wordt uitgelegd waarom die straf wordt opgelegd"; dat de verwerende partij in haar laatste memorie voorts uiteenzet dat het gegeven dat voor de straf doorslaggevend is geweest "het incident" van 25 november 1996 is, dat de overige tenlasteleggingen daar bovenop kwamen en dat het voormelde "incident" bijzonder ernstig was wegens de plaats die verzoeker in de hiërarchie bekleedt en gelet op "de staat van kennelijke dronkenschap (waarin hij zich bevond) waardoor hij tegen muren liep en niet in staat was om te schrijven, om te verstaan wat zijn gesprekspartner tegen hem zei, noch zelfs om zich ook maar het minste gegeven te herinneren van het dossier" waarover deze het had; dat de verwerende partij daaruit besluit dat de straf tot inhouding van een deel van de wedde gedurende drie maanden niet kennelijk onredelijk was, aangezien verzoeker niet kan volhouden dat zij een lichte straf had moeten opleggen, zoals een terechtwijzing, een berisping of een blaam, die alleen morele gevolgen hebben;

Overwegende dat uit het dossier niet blijkt dat eerste adviseur WILLEMART vóór de vergadering van 3 oktober 1996 aan verzoeker het uitdrukkelijk bevel heeft gegeven die vergadering bij te wonen; dat de bestendige deputatie de eerste tenlastelegging bijgevolg ten onrechte bewezen heeft geacht, aangezien die tenlastelegging gegrond was op het niet-naleven van een uitdrukkelijk bevel waarvan niet bewezen is dat het toen al gegeven was;

Overwegende dat, in verband met de derde tenlastelegging, betreffende het besturen van de dienst waarvan verzoeker het hoofd is, verzoeker ten laste werd

gelegd "dat hij moeilijkheden ondervindt bij het besturen van (die) dienst"; dat die tenlastelegging niet nader gepreciseerd was; dat, hoewel de bestendige deputatie geoordeeld heeft dat ze die tenlastelegging diende om te vormen tot het verwijt "dat hij niet altijd de noodzakelijke maatregelen heeft genomen om de activiteiten van de dienst te beheersen", zulks niet wegneemt dat de aangevoerde tekortkomingen noch in de aan verzoeker gerichte oproeping tot het verhoor, noch tijdens dat verhoor nader gepreciseerd zijn; dat verzoeker zijn rechten van verdediging niet volledig heeft kunnen uitoefenen; dat de bestendige deputatie in die omstandigheden niet op zulk een tenlastelegging mocht steunen;

Overwegende dat daaruit volgt dat slechts één van de drie feiten die verzoeker ten laste waren gelegd, namelijk de tweede, betreffende het "incident" van 25 november 1996, welk incident verzoeker overigens heeft toegegeven, als bewezen mocht worden beschouwd en dus grond voor een tuchtstraf kon opleveren; dat geenszins uit de bestreden beslissing en net zo min uit het dossier blijkt dat de bestendige deputatie er van uit zou zijn gegaan dat dit feit doorslaggevend is en dat zij de andere daar bovenop zou hebben opgegeven; dat bijgevolg niet bewezen is dat de bestendige deputatie dezelfde straf zou hebben opgelegd als die andere feiten niet in aanmerking zouden zijn genomen; dat, hoewel duidelijk is dat het "incident" in kwestie niet onbeduidend is, overigens niet uit het dossier blijkt of zich reeds vroeger andere feiten van dezelfde aard zouden hebben voorgedaan; dat die straf voorts de eerste is die verzoeker na dertig jaren dienst krijgt opgelegd; dat aldus blijkt dat de straf in de bestreden beslissing niet alleen niet op afdoende wijze gemotiveerd wordt, maar dat die straf bovendien voorkomt als kennelijk buiten verhouding tot het feit dat de bestendige

deputatie als bewezen kon beschouwen; dat het middel gegrond is; dat er geen grond bestaat om het andere middel van het verzoekschrift te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing d.d. 6 maart 1997 waarbij de bestendige deputatie van de provincieraad van Namen aan Jean GILBERT, hoofdingenieur-directeur bij de dienst Gebouwen van de provincie, een inhouding van wedde van 20 percent oplegt van 1 april tot 30 juni 1997.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op negen juni 1900 negenennegentig door :

de HH. CLOSSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.